

Bu yayanımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yorumlar: Tehlikenin karşısına eylem birliği ile çıkmak gerek
/TKP'den, 29.5.80 Ö./
2. Sosyalist basından: Pekin, gerginliği arttırma politikası izliyor
3. Atılım'ın 1 Haziran sayısından yazılar: /H1/
 - a) "Ana yol"
 - b) " Eylem birliği yolu"
 - c) " Türkiye Kürdistan'ına özerklik"
6. Yazı: Dünya çocuk günü kutlanıyor...(Z./
7. Yazı: Amerikan ve NATO üsleri topraklarımızdan söh
dür. Kölelik anlaşması yırtılmalıdır /E./

Spikerler: Öm. / Den./ Nec.

(Gurddes yazın melle)

Dünya çocuklar günü gelirken...

Dünya çocuklar günü olan 1 Haziran'a birkaç gün kaldı. Bir kaç gün sonra, iki dünyanın çocukları da 1 Haziran'ı kutlayacak. Sosyalist ülkelerde, o gün gerçek bir bayram olacak. Yoksulluğu, açlığın, okuyamamanın, itilip kakılmanın ne olduğunu bile bilmeyen sosyalist dünya çocuklarının yüzünde, 1 Haziran'da bayram sevinci ışıldayacak. Kapitalist ülkelere gelince... Bu ülkelerde tüm çocuklar bayramlarını yaşayabilecekler mi? Kesinlikle hayır. Yoksulluğun, açlığın, cahilliğin pençesinde milyonlarca çocuk 1 Haziran'ın kendi bayramları olduğunu bile bilmeyecek.

Uluslararası Çalışma Örgütünün verilerine göre, Güney Asya'da 29 milyon, Doğu asya'da 9,1 milyon, Afrika'da 9,7 milyon, Latin Amerika'da 3,1 milyon olmak üzere, yeryüzünde en az 52 milyon çocuk ekmek parasını

sosyalist olmayan dünyada;
 kazanmak zorundadır. ~~Yeryüzünde~~/tüm çocukların dörtte üçü, yani 500 milyondan fazla çocuk kronik açlık çektikleri için hastalıklara yakalanmaktadır. Her yıl, 5 yaşından küçük 15 milyon çocuk bulaşıcı hastalıklardan, beslenme yetersizliğinden, bakımsızlıktan ölmektedir. Sosyalist olmayan dünyada 200 milyon çocuk öğrenim görme olanağından yoksundur. Yine sosyalist olmayan dünyada çocuklara karşı davranış da şiddette, baskıya dayanmaktadır. Örneğin ABD'de her yıl 6,5 milyon çocuk ailelerinin dayacağı ya da diğer zorbalıklarıyla karşıkarşıya gelmektedir. Amerika'da her yıl 5 bin çocuğun dayaktan öldüğü saptanmıştır.

Oysa Çocuk Hakları Bildirisinde şöyle yazar: "Çocuk horlanmadan, her türlü ezgiden, acımasızlıktan ve sömürü biçimlerinden korunmalıdır. Çocuk Hakları Bildirgesi, sosyalist olmayan dünyada çiğnenmiştir. Gerçekler, sayılar bunu gösteriyor. ~~Kısım~~ Çocuk Hakları Bildirisi; sosyalist dünyada gerçekleşmiştir. Sosyalist dünyada çocuklar tek ayrıcalıklı

sınıftır ve toplumun en güzel ^{nimetleri} şeyleri onlara sunulur. Sosyalist dünyada cahilliğin kökü çoktan kazınmış, ortaöğrenim zorunlu hale getirilmiştir. Yemek, kitap, ders araçları çocuklara bedava verilir. Dayak yasaklarla yasaklanmıştır. Sömürünün her biçimi kaldırıldığı için çocuk emeğinin sömürüsü diye birşey söz konusu değildir.

Günümüzde dünya nüfusunun üçte birini çocuklar oluşturmaktadır. Toplumların geleceğini, onların çocuklara sağladığı ~~ka~~ koşullara bağlıdır. Kapitalist dünya; çocukları ıstırap, açlık, sefalet, cahillikle başbaşa bırakmakla kendi geleceğini yoketmektedir. Sosyalist dünya ise çocuklara çok yanlı, özenle bakmakla, onlara mutlu ve insanca bir yaşam sağlamakla, sosyalist toplumun yarınlarını sağlam ve güvenilir temellere oturtmaktadır.

Bizim ülkemizde ise, emperyalizme bağımlı kapitalist bir toplumun tüm sancıları yaşanmakta, bunun en acı kurbanı çocuklar olmaktadır.

4
Sıra

Bir gazete haberine bakalım, Bursa'da Çınar mahallesi Günpınar sokakta Sevdije Yürük adındaki üç çocuk annesi kendini astı" diye yazıyor. Neden mi? *Baba Salih Yürük,* Sanayi bölgesinde çalıştığı fabrikada *nm* damlarındaki karları temizlerken ~~baba Salih Yürük~~, beş metre yükseklikten düşerek can verdi. Üç yavru suyla açlığın, çaresizliğin, yoksulluğun ortasında kalan ana da kendini asmakta çareyi buldu. Geriye kalan üç çocuk ise, ülkemizde milyonları bulan kimsesiz çocuklar ordusuna katıldı. Bu örnek yüzlerce, binlerce örnekten biridir. Ülkemizde çocuklarımız çocukluğun ne olduğunu bilmez. Onlara çocuklukluklarını yaşatmak gerek. Savaşımız, bu iğrenç sömürü düzenini yıkmak, yerine sosyalist toplum düzenini kurmaktır. O gün, çocuklarımızın mutlu geleceği, *kurulacak ve onlarla birlikte* sosyalist Türkiye'mizin yarınları sağlam ve güvenilir temellere oturacaktır. *O gün, ekmeğe para değil Batı Avrupa ülkelerinde çalışan işçilerimizin çocukları da güzel yiyeceklerde tüm kardeşleri gibi gerçek mutluluğa kavuşacaktır.*

TKP'nin Sesi

Pazar yayını

BR - 30.5.80

30.5.1980 Em.

1.6.80 Trp'de

Amerikan ve NATO üsleri topraklarımızdan sökülüp atılmalıdır!

Kölelik anlaşması yitirilmelidir!

Tabii senatör Gürsütytrak başkanlığındaki bir heyet Amerikan üs-
lerinde bir inceleme yaptıktan sonra şöyle diyordu: "Bu üslerin ortak
olarak kullanılacağından şüphemiz ^{ise} vardır". ~~Demokrat~~ Cumhuriyet gazete-
sinin sorularına yanıt veren Tunçkanat üslerin, özellikle de İncirlik
üssünün tamamıyla Amerikan ve NATO üssü olduğunu, buralardan hükümetle-
rin bile haberi olmadan Amerikan uçaklarının kalkıp inebileceğini, bu
üslerde hidrojen bombaları taşıyan uçakların bulunduğu açıkliyordu.

Millet meclisi milli savunma komisyonu başkanı Kayacan üslerle
ilgili ikili anlaşmanın eklerini Demirel hükümetinden, Dışişleri bakan-

liğından istemişti. Ancak, dışişleri bakanlığı ek anlaşmaları göndermedi. Bu da bir kez daha gösteriyor ki, gerek Gürsoytrak'ın, gerekse Tunçkanat'ın yaptığı açıklamalar doğrudur ve son derece önemlidir. Zaten Amerikan emperyalizminin İran'a karşı giriştiği saldırıda üslerin kullanılmış olması, topraklarımıza yerleştirilmiş olan üslerin, 5 yıllık bu üslere/statü veren ikili anlaşmanın ulusal bağımsızlığımızı ayaklar altına aldığını, yurdumuzu ateşe sürdüğünü, komşu ülkelere ve halklara karşı saldırı aracı durumuna getirdiğini göstermiştir. Üstelik NATO başları, Amerikalı generaller, Kartır'lar Türkiye'yi "ateş hattı" içinde görüyorlar, yurdumuzu "ateş hattı" içine sokuyorlar. Birkaç zaman önce NATO başkomutanlığından ayrılan Amerikalı general Heyk Amerikan televizyonu ~~ixixix~~ önünde Türkiye'yi, ateş hattı içinde" diye nitelerken, "Türkiye batının güvenliği ve NATO için stratejik önemli olan bir ülkedir diyordu. Görüldüğü gibi Demirel'lerin Türkeş'lerin

emperyalist efendileri yurdumuzun değil, Batı'nın güvenliğini, Batı'nın emperyalist çıkarlarını düşünüyorlar. Bunun içindir ki, Demirel hükümeti ikili kölelik anlaşmasının gerçek yüzünü halkımızdan gizlemeye yelteniyor. Anlaşmayı mecliste bile bütünüyle açıklamaktan kaçınıyor, korkuyor. ^{onların} Günün/ulusal çıkarlara, yurda ve halkımıza ihanetleri öylesine büyüktür-ki/hiçbir yurttaş, hiçbir yurtsever/hangi gerekçeyle olursa olsun böyle bir ihanete ve hiyanete boyun eğmeyecektir. Bunu Demirel'ler, Amerikan emperyalistlerinin U-2 casusluk uçaklarını göklerimizde uçurma girişimlerine karşı halkımızın gösterdiği büyük tepkide görmüşlerdir. 1979 yılının Haziran ayında U-2 casusluk uçaklarının göklerimizde uçuşması girişimlerine karşı bütün yurtseverler ayağa kalkmıştır. ~~Eniş~~ O günlerde halkın yurtseverlerin büyük tepkisi sonucunda/orgeneral Evren de U-2 casusluk uçaklarının uçuşulmasına izin verilemeyeceğini söylüyordu. Bugün başta işçi sınıfının politik ve sendikal örgütlerinin bu-

lunduğu tüm ilerici,yurtsever güçler ikili kölelik anlaşmasına,Ame-
rikan ve NATO üslerine karşı güçlü bir anti-emperyalist savaşım ve-
riyorlar.U-2 casusluk uçaklarının göklerimizde uçurulmasına izin
vermeyen ulusal demokratik güçler,ikili kölelik anlaşmasınıⁿ/meclis-
ten geçmesini de önleyebilirler.~~XXXXXXXXXXXX~~Yurtseverler,bağımsızlık bayrağını yükseltin! Üslere karşı açılan imza kampanyalarına katılın,ikili kölelik anlaşmasının yırtılması için yapılacak gösterilerde safınıza alın! Yurdumuzu,~~xxx~~ emperyalist ABD'nin,NATO'nun ateş hatlarından kurtarılm, topraklarımızı halkımıza ve kardeş halklara karşı ölüm üssü olmaktan çıkaralım!

TÜRKİYE SOSYAL TAVAN TARIH ARASTIRMA VAKFI

"TKP'nin Sesi"

1.6.80 Z.

Dünya çocuklar günü kutlanıyor...

Bugün, iki dünyanın çocukları 1 Haziran Dünya Çocuklar Gününü kutluyor. Sosyalist ülkelerde bu gün gerçek bir bayramdır. Yoksulluğun, açlığın, okuyamamanın, itilip kakılmanın, horlanmanın ne olduğunu bile bilmeyen sosyalist dünya çocuklarının yüzünde, 1 Haziran'da bayram sevinci ışıldıyor. Kapitalist ülkelere gelince... Bu ülkelerde tüm çocuklar bayramlarını yaşayabiliyorlar mı? Kesinlikle hayır! Yoksulluğun, açlığın, cahilliğin pençesinde milyonlarca çocuk 1 Haziran'ın kendi bayramları olduğunu bile bilmeyecek.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün verilerine göre, Güney Asya'da 29 milyon, Doğu Asya'da 9,1 milyon, Afrika'da 9,7 milyon, L.Amerika'da 3,1 milyon olmak üzere, yeryüzünde en az 52 milyon çocuk ekmek parasını

sosyalist olmayan dünyada;
 kazanmak zorundadır. ~~Yeryüzünde~~/tüm çocukların dörtte üçü, yani 500
 milyondan fazla çocuk kronik açlık çektikleri için hastalıklara yaka-
 lanmaktadır Her yıl, 5 yaşından küçük 15 milyon çocuk bulaşıcı hasta-
 lıklardan, beslenme yetersizliğinden, bakımsızlıktan ölmektedir. Sosya-
 list olmayan dünyada 200 milyon çocuk öğrenim görme olanağından yoksun-
 dur. Yine sosyalist olmayan dünyada çocuklara karşı davranış da şiddet-
 te, baskıya dayanmaktadır. Örneğin ABD'de her yıl 6,5 milyon çocuk ai-
 lelerinin dayacağı ya da diğer zorbalıklarıyla karşı karşıya gelmektedir.
 Amerika'da her yıl 5 bin çocuğun dayaktan öldüğü saptanmıştır.

Oysa Çocuk Hakları Bildirisinde şöyle yazar: "Çocuk horlanmadan
 her türlü ezgiden, acımasızlıktan ve sömürü biçimlerinden korunmalıdır.
 Çocuk Hakları Bildirgesi, sosyalist olmayan dünyada çiğnenmiştir. Ger-
 çekler, sayılar bunu gösteriyor. ~~İkinci~~ Çocuk Hakları Bildirisi; sosyalis-
 t dünyada gerçekleşmiştir. Sosyalist dünyada çocuklar tek ayrıcalıklı

minnetleri
sınıftır ve toplumun en güzel şeyleri onlara sunulur. Sosyalist dünya-
da cahilliğin kökü çoktan kazınmış, ortaöğrenim zorunlu hale getiril-
miştir. Yemek, kitap, ders araçları çocuklara bedava verilir. Dayak yasa-
larla yasaklanmıştır. Sömürünün her biçimi kaldırıldığı için çocuk eme-
ğinin sömürüsü diye birşey söz konusu değildir.

Günümüzde dünya nüfusunun üçte birini çocuklar oluşturmaktadır. Toplumların geleceğinin, onların çocuklara sağladığı ~~kı~~ koşullara bağ-
lıdır. Kapitalist dünya, çocukları ıstırap, açlık, sefalet, cahillikle başbaşa bırakmakla kendi geleceğini yoketmektedir. Sosyalist dünya ise çocuklara çok yanlı, özenle bakmakla, onlara mutlu ve insanca bir yaşam sağlamakla, sosyalist toplumun yarınlarını sağlam ve güvenilir temel-
lere oturtmaktadır.

Bizim ülkemizde ise, emperyalizme bağımlı kapitalist bir toplumun tüm sancıları yaşanmakta, bunun en acı kurbanı çocuklar olmaktadır.

Bir gazete haberine bakalım. Bursa'da Çınar mahallesi Günpınar sokakta Sevdiye Yürük adındaki üç çocuk annesi kendini astı" diye yazıyor. Neden mi? ^{Baba Salih Yürük} Sanayi bölgesinde çalıştığı fabrikadan damlarındaki karları temizle-
ken baba Salih Yürük , beş metre yükseklikten düşerek can verdi. Üç yavru
suyla açlığın, çaresizliğin, yoksulluğun ortasında kalan ana da kendini
asmakta çareyi buldu. Geriye kalan üç çocuk ise, ülkemizde milyonları
bulan kimsesiz çocuklar ordusuna katıldı. Bu örnek yüzlerce, binlerce
örnekten biridir. Ülkemizde çocuklarımız çocukluğun ne olduğunu bilmez.
Onlara çocuklukluklarını yaşatmak gerek. Savaşımız, bu iğrenç sömürü
düzenini yıkmak, yerine sosyalist toplum düzenini kurmaktır. O gün, çocuk-
larımızın mutlu geleceği ^{kurulacak ve onlarla birlikte} ~~ile~~ sosyalist Türkiye'nin yerinleri sağlam
ve güvenilir temellere oturacaktır. O gün, emek parası için ^{Baba}
Annaya ^{ve çocuklarına} ~~kolay işlerinin çocukları da gazel~~
~~yaftalarında~~ ^{hiçbir} ~~hiçbir~~ ^{gerek} ~~karşılaşma~~ ^{karşılaşma} ~~karşılaşma~~

Sosyalist basından bir özet:

- Pekin, gerginliği arttırma politikası izliyor

S. D. Sovyet Pravda gazetesi 26 Mayıs günü sayısında, "Pekin gerginliği arttırma politikası izliyor" başlıklı ilginç yazı yayınlandı. Şimdi sözlere, Çin yönetiminin militarist, hegemonyacı politikasını bir kez daha gözler önüne seren bu yazının geniş bir özetini sunuyoruz:

"Barış düşmanlarının genel yumuşamaya karşı saldırıya geçtikleri bugünkü karmaşık uluslararası durumda Çin'in politikası halkların çıkarlarına, dünya gelişmesinin ^{ibade} progresif eğilimlerine gittikçe daha büyük boyutlarda ters düşüyor. Bunun yanı sıra, uluslararası arenada en gerici, serüvenci güçlerle bağlaşıklık içinde bulunmamız gerginliği arttırma politikası izliyen Pekin liderleri, geniş yığınlara şirin görünmek, ~~onları~~ onları yanıltmak için demagoji yapıyor, barışın yazgısına sözümona ilgi gösterircesine bir propagan

çalışması yürütmeye çaballıyor.

Pekin, Mao zamanında açıkça, harbi hegemonyacı ihtiraslarına ulaşmak için bir araç olarak gördüğünü belirlemiştir. "İndiki çinli liderler ise " bir dünya savaşını kaçınılmaz olarak gördükleri halde "erteleme" olanaklarını düşündüklerinden dem vuruyorlar.

Pekin yöneticilerini "barış, savaş erteleme" ^{konusunda sözcümleri} ~~konusundaki~~ düşünce ve sözlerinin bir propaganda oyunundan çok demagoji olduğu açıktır. Olguların kanıtladığı gibi, Çinin stratejisi, Mao Tse Dun zamanında ne idiye bugünde aynı amaca yöneliktir. Bu stratejinin ana hedefi Çinin iradesini başka halklara ve ülkelere dayatan hegemonyacı bir durum kazanmasına yöneliktir.

Den Siyao Pin, İtalyan gazetecileriyle yaptığı söyleşide, " en azından önmüzdeki 20 yıl içinde savaş olmamasını Çinin istediği yolunda demagojik bir ~~in bir~~ sav ileri sürdü. Bunun anlamı açıktır. Pekin yöneticileri, Çinin böylesi bir dönem içinde güçlenerek askersel

n
potansiyelini ve moder silah türleri üretimini arttırmasını maksadını güdüyor. Bu arada Pekin basını da " özveri gösterilmeden 80'li yıllarda çözümleyici başarılar elde edilemez. Bu amaca ulaşmak için kaybedilecek gün yoktur." diye çağrılarda bulunuyor.

u
Mao zamanında olduğu gibi bugün de Pekinin dış politika doğrultus konu bir son derece anti-sovyetizm ve SB'nin öteki dostlarına karşı düşmanlık niteliği taşıyor. Pekin yöneticileri aynı zamanda SB'ne, Dünya sosyalizmine karşı geniş uluslararası bir cephe, düşman güçler cephesi oluşturmak için yoğun çabalar harcıyor.

Çin yönetimi anti-sovyetizm gösterileri aracılığıyla ABD ve diğer kapitalist devletler yönetici sınıflarının gözüne girmeyi, onlara yaramayı amaçlıyor."

Pravda gazetesini yazısında devamla, Pekinin böylesi bir politika ile Çinin askersel potansiyelini arttırma ve " dört yönlü modernizasyon" programını gerçekleştirmeye yolunda Batının maddi desteğini

genişletmesine bel bağladığı belirtiliyor. Çin yönetiminin, ABD'nin Afganistana karşı eylemlerin aynı tutumu takındığı, Vařingtonun İrana karşı ~~bozgunla~~ sonuçlanan askersel kışkırtma nedeniyle

Amerikaya sempati duyduğu vurgulanıyor ve bütün olguların Pekin yönetiminin izlediği dış politikanın Amerikayla ortaklık, onun desteğini güçlendirme çabalarının yeni bir kanıtı olduğu kaydediliyor.

Pravda gazetesi devamlı şunları belirtiyor: " Pekin uluslararası gerginliğin artırılmasına yönelik her eylemi koşulsuz destekliyor, dünyada durumun sağlamlaşması amacını güden önlem ve önerilere ise karşı çıkıyor. Pekinin yürüttüğü propagandanın kışkırtıcı içeriği onun SSCB ile ABD'yi birbirine karşı çıkarmayı, -ogu ile Batı Arasında çatışma çıkarmayı amaçlayan denemelerinin tümünde kendisini gösteriyor. Örneğin, Sinhua ajansı, Birleşik Amerika ve Avrupa, boyun eğmek ya da harp açmak gibi iki sorunla karşı karşıyadır, diyor

^{bu} ve Pekin kışkırtma ~~günd~~ sürdürerek," tercih, seçim bugün yapılmalıdır, yarına ertelenirse çok güç olur." diye öğüt veriyor.

ABD ve NATO ülkeleriyle askersel ve politik işbirliğini genişletmeye can atan Pekin, SB ile ve diğer sosyalist ülkeler topluluğuyla çatışmanın ana yükünü onların sırtına yıkmayı deniyor.^m

Pekinin ABD emperyalistleriyle "Paralel eylemler" konusunda ^{lar} vardığı anlaşma, Asya halkları ve özellikle Çinle sınır komşusu olan ülkelerin halkları için büyük tehlikeler gizliyor.^{Bu} anlaşmalar, Viyetnama karşı silahlı saldırının yinelenmesi, ASEAN ülkelerine baskının artması, Pakistan yönetiminin Afganistan Demokratik Cumhuriyetine karşı yıkıcı eylemlerini tekrarlaması, Pakistan-Hindistan ilişkilerinin karmaşılaşması tehlikelerini gizliyor. Çin liderleri, Kamboçya halkının kovduğu kanlı Bol-pot çeteleri kalıntıların ^{arttırmış} destekleme eylemlerini de ~~peşinlaştırmış~~ ^{peşinlaştırmış} bulunuyor."

D.D. Sovyet Pravda gazetesi yazısını şöyle sürdürüyor:

" Dünya sosyalist^{sistemini} ve bütün devrimci güçlere karşı düşmanlık politikası izlemekte olan Pekin yönetimi, son zamanlarda komünist hareketi içerden torpilleme, sıralarında ikilik yaratma, marksist-leninist öğretiyi kendine kılavuz edinen partilerin konumlarını zayıflatma denemelerini hızlandırıyor. Koyu maoocu bir Enternasyonal kurma, maoocu grup ve grupçukları devrimci hareketin içine sızdırma girişimleri bozguna uğrayan Çin yönetimi, kendi ideoloji ve politikasını dünya komünist hareketine aşılama yönünde de alçakça bir taktik izliyor. Alçakça araçlara başvurularak girilen bütün bu denemeler bozguna uğramaya mahkumdur. Ancak bütün dünya devrimcilerinin, Pekinin devrimci hareketin çıkarlarıyla temelden çelişen stratejik amaçları, yıkıcı, kışkırtıcı eylemleri karşısında bundan böyle de uyanık durmaları zorunludur.

— Pravda yazısının sonunda şunları vurguluyor: " SB'ne gelince ,0 ,

"TKP'nin Sesi", Atılım 1 Haziran,

Türkiye Kürdistan'ına Özerklik

TKP MK Plenumu,proletaryanın genel görevleri ile Kürt ulusal sorununun özgül durumu arasındaki bağı da ele aldı.Ulusal sorunun kökten çözümünün ileri demokratik devrimin utkusuna ve sosyalizme bağlı olduğunu vurguladı.Proletaryanın,demokrasi ve özgürlükten yana tüm güçlerin eylem ve cephe birliğini sağlama görevi ile Kürt ulusunun ulusal ezgiden kurtulma savaşımının bir ve aynı yoldan geçtiğini belirtti.Ş Gerçekten bugün Kürt devrimci demokratları ile bağlaşıklık,en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğinde stratejik değer taşımaktadır.Öte yandan Kürt ulusu üzerindeki ekonomik,politik,sosyal ve kültürel baskıların son bulması,ancak Kürt devrimci demokratlarının ülke çapındaki demokrasi cephesinde yer almalarıyla olansaklı kılınabilir.

TKP ulusal soruna Leninci yaklaşımına göz bebeği gibi koruyor.Program'da,Parti belgelerinde yansıtılan Leninci perspektif,bugüne kadar olduğu gibi,bundan sonra da savaşıma ışık tutacaktır.TKP,Kürt ulusunun ekonomik,politik,sosyal ve kültürel hak eşitliğini,kendi yazgısını özgürce belirleme hakkını,ayrılma hakkını savunuyor.

Ulusal soruna her zaman somut,tarihsel açıdan yaklaşmak gerekir.Yalnızca ilkelere yinelemekle yetinilemez.Her iki halk için yaşamsal önem taşıyan,ileri demokratik devrimin çıkarları açısından zorunlu olan çözüm yollarını göstermek zorunludur.Önümüzdeki devrimci aşamada bu konuda öne konacak olan somut istek,"Türkiye Kürdistanı'na Özerklik"tir.Bu,Özerk Türkiye Kürdistanı'nın,Türkiye halkının,Türk ve Kürt uluslarının,tüm ulusal azınlıkların devleti olan ileri demokratik devletin içinde g ü n ü l l ü yer alması anlamına gelir.

Lenin,Ukrayna işçi ve köylülerine yazdığı mektupta şöyle diyor-du:"Biz,ulusların gönüllü bağlaşıklığını istiyoruz.Bir ulusun ötekisi üzerinde hiçbir baskısına yol vermeyen,tam bir güvene,kardeşçe birliğin açık bilincine,tam gönüllü bir anlaşmaya dayanan bağlaşıklık.Böylesi bir bağlaşıklık birdenbire kurulamaz.Bunu sağlamak için,kapita-

listlerin, pomeşçiklerin yüzyıllar boyunca sürdürdükleri ezginin, özel iyeliğin, onun paylaşımı ve yeniden paylaşımının doğurduğu düşmanlıkların bir sonucu ve kalıntısı olan güvensizliğin köklerini kazamak için, işi bozmamak, güvensizlik doğurmamak için büyük bir sabırla, özenle çalışmak gerek." (Tüm yapıtlar, c.40, s.43)

Kürt ulusunun çıkarlarına tümüyle uygun olan Türkiye Kürdistanına özerklik istemi, her iki uluslatan işçi ve emekçileri sosyalizme ulaştırmak için en somut ve elverişli biçimdir. TKP Programının Leninci özünü yansıtan bu istem, emperyalizme karşı savaşın, bölgemizdeki devrimci savaşın çıkarına olan bir çözümdür. TKP, ulusal sorunun çözümünü her yeni tarihsel somut durumda yeniden ele alma zorunluluğunu görüyor.

"Büyük Kürdüstan" düşüne karşı özerk Türkiye Kürdistanı, "iki devrim" görüşüne karşı Kürt ulusal hareketini ileri demokratik devrim ve sosyalist devrim aşamalarından oluşan bütünsel devrimci sürece bağlamak; "iki komünist partisi", "iki sendikal hareket" yerine, tek enternasyonalist Marksçı-Leninci proletarya partisi, birleşik sendikal hareket; "ayrı savaşın" yerine birlikte savaşın... TKP'nin, MK Plenumu'nda onaylanan tutumu budur.

Eylem Birliği

Eylem birliği yolu

TKP MK Plenumu aldığı kararlarla, ülkemizde işçi sınıfının birliği yolunda yeni bir çevreni açtı. Egemen sınıfların, işçi hareketinin yasal konumlarına karşı yürüttüğü saldırı, işçi partileriyle eylem birliğinin gelişen düzeyi, bu partilerin evrimi, TKP'nin güçlenmesindeki yeni aşama, bütün bu gelişmeler, legal, birleşik, yığinsal bir işçi sınıfı partisi düşüncesini pratik bir sorun yapıyor.

Son dönemde işçi sınıfının politik eylem birliği yolunda atılan adımlar hız kazandı. Birçok zorluklara karşın işçi hareketinde birlik eğilimi güçleniyor. İşçi sınıfının partileri arasında, 14 Ekim seçimlerinden bu yana daha da ilerleyen eylem birliği, bu partilerin, özellikle TIP'in ideolojik ve politik konumlarında kimi değişikliklerle koşut gitti. TIP'in bir dizi stratejik sorunda daha doğru konumlara yönelmesi, ülkemizde işçi sınıfının politik eylem birliğinin güç kazanması için önemli bir etkenidir. Bütün bu süreçler olumsuzların ağırlmaz ^{ukl} olmadığına bir kanıttır.

Olumsuzlukların aşılmasının yolu, eylem birliğini her alanda alabildiğine derinleştirmekten, yapıcı bir biçimde görüş ayrılıklarını Marksizm-Leninizm temelinde giderme çalışmasından geçiyor.

Eylem birliği ve politik birlik sorunu günümüzde işçi hareketi içinde yoğun bir tartışma konusudur. Bu tartışmalarda ortaya atılan bütün görüşler ele alınıp incelenmelidir. Yanlıkların ve doğruların çoğu kez bir arada savunulduğu bu tartışma, bu sorunların çözümü için nesnel koşulların olgunlaştığını ^{da} yansıtır.

Günümüz koşullarında eylem birliğini yeni bir aşamaya yükseltmenin somut biçimi olarak, birleşik, legal, yığinsal bir işçi partisi ~~olanağı~~ olanağı öne çıkıyor. Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine ters düşmeyen bir programa ve bilimsel sosyalist bir yönetime sahip, sosyalizme gönül vermiş ^{en geniş yığınları} ~~ulusal~~ sıralarında bir-

ilmenin sonucu da olmaktadır Y.M.Y.T. 22
2. ilmenin sonucu 2. ilmenin sonucu
iletilmektedir

leştirecek, TKP ile omuzomuz savaşı yürütecek yığinsal bir işçi par-
tisinin yaratılması bugün reel bir perspektiftir. Bu ön koşullara uyg-
gun, legalitesini korumayı bilen bir partinin, kısa sürede yığinsal
politik bir örgüt, ülke çapında güçlü legal bir işçi partisi olması
olanaklıdır. Buna koştur olarak gençlik, ~~ve~~ kadın ve öteki yığın hareket-
lerinde birleşik yığın örgütlerinin oluşturulması, barış, sendika vb.
hareketlerdeki birliğin pekiştirilmesi, devrim savaşına büyük güç
katacaktır.

TKP bu hedefin gerçekçi olduğuna, süreç içinde tüm güçlüklerin
ilkeli ve esnek bir yaklaşımla aşılabileceğine inanıyor. Eylem birli-
ğinin yığın savaşmaları içinde ve her düzeyde daha da derinleşmesi,
sekte rizme ve sübjektivizme kapıları kapayan, arka daşı bir tartışma
atmosferinin oluşturulmasıyla bu hedefe varılacaktır. Bir yandan işçi
hareketinde burjuva yasalci önyargılara karşı yığınları eğitmek için,
öte yandan da eylem birliğine, legal örgütlenme ve çalışmaya karşı çı-
kan "sol" oportünist görüşlere karşı ardıcıl ideolojik savaşım yürüye-
cektir.

Kuşkusuz yalnızca bu partilerle politik birlik sorununu çözümlen-
mek işçi sınıfının birliğini sağlamış olmak anlamına gelmiyor, ama bu
yolda önemli bir adım oluşturuyor. Burjuva ve küçük burjuva ideoloji-
lerinin etkisi altındaki en geniş işçi yığınlarına bu etkilerden
arındırmak, savaşa çekmek, onları sınıf bilinciyle eğitmek görevi gün-
demde duruyor. İşçi sınıfının tarihsel öz görevini yerine getirmesi,
proletarya hegemonyasının kurulması, bu görevin başarıyla yerine geti-
rilmesine bağlıdır.

ANA YOL

TKP'nin izlediği ana yol Leninci savaş yoludur. Merze Komitesinin Plenumu bu yolda olağanüstü önemli bir adımdır. Plenum partinin politikasını, çizilmiş stratejik amaçlar doğrultusunda, ulusal ve uluslararası gelişmelere, güçler dengesinde oluşan değişimlere göre, eleştirdi, ayarladı.

Amerikan emperyalizmi, NATO'ya egemen çevrelerin Avrupa'da ve bölgemizde barışı baltalama, yeni bir çaban başı koparma, "soğuk" savaş kamçılama girişimlerine yeniden hız veriyorlar.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi yurt çapında geniş halk yığınlarına, özellikle işçi sınıfına, Komünist Partisine karşı, yoğun saldırılara geçiyor. Bu sert baskılar derin bunalımların yoğunlaşması süreciyle atbaşı gidiyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi devlet tekel kapitalizmine, bununla yanyana askersel, faşist biçimi bir diktatöreye tırmanıyor. Bu tırmanış çok uluslu tekel-lerin, Amerikan emperyalistlerinin, NATO'nun Türkiye üzerinde biteviye artan hegemonyası yönünde yoğunlaşıyor. Uzatmalı ikili kölelik anlaşmasıyla Anadolu'yu, şimdiye kadar olduğundan çok daha tehlikeli bir atom harmanına çeviriyorlar.

Plenum, bütün bu nedenlerle, Amerikan saldırı üslerine, NATO köleliğine, Demirel hükümetinin halk düşmanı politikasına karşı savaş, demokratik eylem birliğini, ulusal demokratik cepheyi, işçi sınıfının birliğini günün en canlı sorunu olarak başa aldı. Plenum, TKP'nin, TİP'e, TSİP'e, Kürt demokrat hareketine karşı, CHP'ye karşı tutumunu somut biçimde belirledi. Plenum tüm işçi partileriyle eylem birliği temelinde gerçekleşebilecek yığinsal, legal bir partinin büyük bir önem taşıdığını vurguladı.

Plenum, partinin örgütsel, politik, ideolojik Leninci birliğini daha da güçlendirdi. Tüm kararların oy birliğiyle alın-

ması, oportünist, bozguncu akımlara, anti-Leninci görüşlere karşı daha derin, daha geniş savaş yürütülmesi üzerinde oy birliğiyle durulması partinin Leninci granit birliğini vurguladı. İşte ana yol!

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI